

JUWEEL vol kleur

Maar twintig minuten van Amsterdam en Utrecht, in een romantisch landschap. Ilse Reijs en Jan-Noud Hutten waren onmiddellijk gecharmeerd van de boerderij in de Gooi en Vechtstreek. Binnen maakte het schrootjesinterieur plaats voor tinten van jade en kwarts.

PRODUCTIE **ROB JANSEN** FOTOGRAFIE **JANSJE KLAZINGA** TEKST **JACK MEIJERS**

De eiken balken werden gezandstraald om de zwarte beitsint weg te krijgen. De kristalkleuren van de glazen Rowan-lampen van Ebb & Flow sluiten aan bij de visgraattegels in de keuken. Rond de op maat gemaakte eettafel van Houtmerk staan eetkamerstoelen Fiber van Muuto.

De keuken werd verplaatst naar de oude woonkamer; op die manier kon het een leefkeuken worden. Hij is op maat gemaakt door Ellenmarie. Wandtegels van Designtegels, barkrukken About a Stool van Hay, boven het eiland lampen Disc van Ferm Living, turquoise vaas van Loods 5 Design.

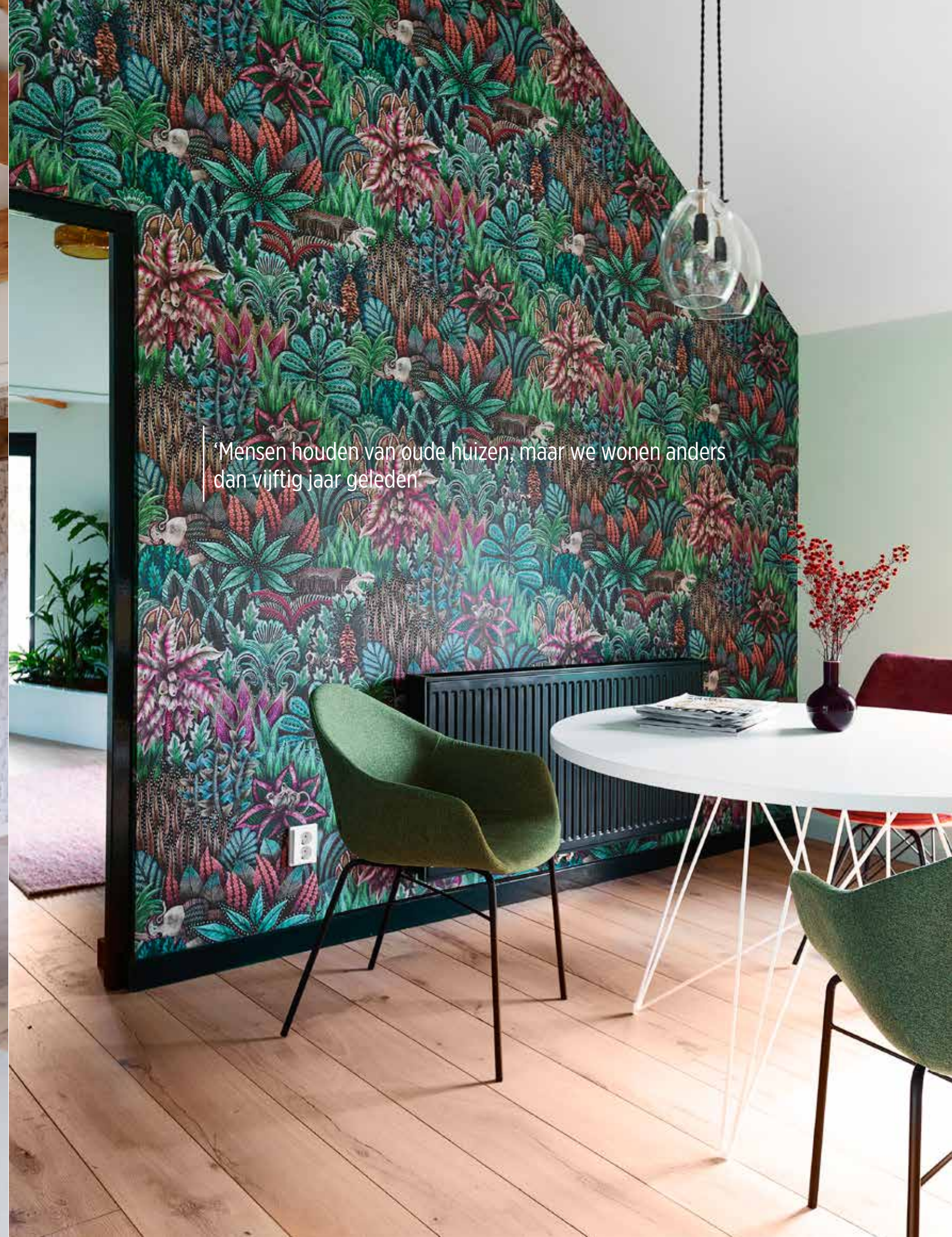
Boven het verlaagde plafond bleken de originele hanenbalken te zitten

De woonkamer is een plek om je terug te trekken, met een boek op de bank, bij de televisie of de haard. Bank van Montèl, salontafel Enamel van Pols Potten, staande lamp Eclipse van Dutchbone, kunstwerk Part-time fairie van Karin Hoogesteger. Kussens van HK Living, Fest Amsterdam en Ferm Living. **LINKS** De meegeverfde plafonds en kasten bepalen de toon in de zitkamer, met de Container Table van Marcel Wanders voor Moooi, DSW Chairs van Charles en Ray Eames (Vitra), vazen van Loods 5 Design. Op tafel vaas Silent van Muuto, op de voorgrond Jonsberg van Hella Jongerius voor Ikea. De royale boekenkast is ontworpen door Mark Mutsaers.

Een vergrote trapopgang verbindt de begane grond met de overloop op de eerste verdieping. Hanglampen Japanese Floral van Taiwan Lantern, wandlamp J.J.W. 02 van Wever & Ducre. **RECHTS** In het achterhuis bevindt zich een praktijkruimte/gastenverblijf. Mark Mutsaers: 'Ook via het behang hebben we de planten naar binnen gehaald.' Behang Singita van Cole & Son, eetkamerstoelen Berlin van Goossens, tafel XZ3 van Magis.

'Mensen houden van oude huizen, maar we wonen anders dan vijftig jaar geleden'

Ze wilden graag buiten wonen, in de natuur. Maar ook weer niet te ver van Amsterdam. ‘Dan ligt het voor de hand dat je in de Gooi en Vechtstreek gaat rondkijken,’ zegt Ilse Reijs. Drie jaar geleden verhuisde ze met haar man Jan-Noud Hutten en dochters Sarah (5) en Liv (8) naar een boerderijachtig huis. ‘Het bestond uit een meer dan 150 jaar oud voorhuis en een achterhuis dat er rond 1950 werd aangebouwd. Een actief boerenbedrijf is het nooit geweest, het was een soort woonboerderij.’ Het panorama is er adembenemend. Ilse: ‘Als je in dit decor van water en weiland één zonsopgang meemaakt, ben je verkocht.’ Plaats van handeling: Kortenhoef. Het dorp dat – niet voor niets – eind negentiende eeuw ontdekt werd door de schilders van de Haagse School. Het dorp ook, dat de beroemde schrijver Nescio onsterfelijk maakte in zijn novellen De Uitvreter, Titaantjes en Dichtertje. In zijn Natuurdagboek noteerde Nescio: ‘Zeer stil en nog een echt dorp, geen geraas en getier.’

GEEN VEILIGE BESLISSINGEN

Aan het huis zelf was sinds de jaren zestig niets meer gedaan. Ilse: ‘Het was geen bouwval, maar het was wel oubollig: een schrootjeparadijs. Er moest veel gebeuren.’ Zo veel, dat ze de professionele hulp inriepen van Paul Noordijk en Mark Mutsaers. Strikt genomen is Mark meer van de technisch-bouwkundige kant en Paul meer de interieurarchitect, ‘maar in de praktijk loopt dat door elkaar heen’. Paul: ‘De landelijke sfeer mocht blijven, vertaald naar nu. Mensen houden van oude huizen, maar we wonen anders dan vijftig jaar geleden. Dit pand had een update nodig.’ Mark: ‘Dat begint met een kloppende structuur. We hebben de plattegrond volledig omgegooid. Er moest in elk geval een grote woonkeuken komen, en dan niet op de plek van de oorspronkelijke keuken.’ Ilse: ‘De keuken is verplaatst naar de oude woonkamer. Op die manier kon het een echte leefkeuken worden. Dat soort rigoureuze beslissingen neem je zelf niet zo makkelijk. Dan heb je al gauw de neiging veilig voort te borduren op de bestaande situatie.’

PRIVÉ-EILAND

Omdat Ilse en Jan-Noud al twee eerdere verbouwingen achter de rug hadden, beschikten ze over de nodige praktische bagage. Paul: ‘Wij kwamen met ideeën, waar zij iets van vonden en waar wij dan weer verder mee aan de slag gingen.’ Een van de uitgangspunten voor het architectenduo was het optimale gebruik van de beschikbare ruimte. Mark: ‘Dode vierkante meters zonder functie proberen we te

voorkomen. Alles moet in gebruik en functioneel zijn.’ Ilse: ‘Omdat het huis aan alle kanten door water omringd is, wonen we feitelijk op een eiland.’ Paul: ‘Het gaat om een markant pand op een markante locatie, waar in de loop der jaren veel aan gesleuteld is. Dan zijn soms radicale ingrepen nodig, die rekening houden met actuele woonwensen.’ Mark: ‘Tegelijkertijd wil je behouden wat nog altijd werkt.’ Paul: ‘Neem zo’n ouderwetse stenen open haard. Die hebben we niet wit gepleisterd maar zo gelaten, net als de bruine vloertegels. Ze horen toch bij de ziel van het huis.’ Bovendien werden de originele balkenconstructies opnieuw tevoorschijn getoverd. Mark: ‘Het oude, verlaagde plafond zat aan de onderkant van de hanenbalken. Het plafond is verhoogd en de balken zijn gezandstraald. De zwarte beitsint maakte plaats voor de originele blanke tint.’ Er is nog een bijzonder voorbeeld van hergebruik. Paul: ‘We leven steeds meer in een circulaire wereld. Daaraan leveren we graag een bescheiden bijdrage. De bedstede voor de dochters is gemaakt van schrootjesafval dat na de sloopwerkzaamheden over was. Nieuw hout is goedkoper, maar dit past beter en heeft meer ziel.’

KEURVERBANDEN

Behalve het hoofdhuis is er een bijgebouw dat plek biedt aan een gastenverblijf en Ilse’s coachings- en psychologenpraktijk. Het uitgesproken behang met een Rousseau-achtig tropisch plantenmotief zoekt aansluiting bij de landelijke omgeving. Paul: ‘We hebben de natuur naar binnen gehaald, ook via het behang. De inzet van kleur is een belangrijke constante. Kleur betekent voor ons meer dan een sfeerverhogend accentbadje. Het is een middel om de functie van een ruimte te benadrukken of om ruimtes met elkaar te verbinden. Zo wordt een huis een eenheid in plaats van een verzameling losse compartimenten. Behalve in de keuken is hier geen wit gebruikt. Plafonds, wanden en vloeren: ze doen allemaal mee, leveren een bijdrage aan sfeer én functionaliteit. Ilse en Jan-Noud stonden daar ook voor open. Neem de visgraattegelwand in de keuken, dat moet je wel aandurven.’ Het resultaat is te

‘Kleur betekent voor ons meer dan een sfeerverhogend accentbadje, het legt verbanden’

danken aan talloze ‘pingpong-sessies’ tussen de architecten en de bewoners. Ilse: ‘In onze meubelkeuze zijn we niet over één nacht ijs gegaan. Jan-Noud heeft jarenlang bij woon-warenhuis fonQ gewerkt. We zaten dicht bij de bron. Paul en Mark hebben gezorgd voor samenhang tussen de ruimtes, de materialen, de meubels en de kleuren.’

markmutsaers.com, paulnoordijk.nl

Strikt genomen is Mark Mutsaers (links) de technisch-bouwkundige specialist en Paul Noordijk de interieurarchitect. ‘Maar in onze samenwerking vervagen die grenzen nogal eens.’ Behang Singita van Cole & Son.

De open badkamer grenst aan de ouderslaapkamer, de douche gaat schuil in het blok met behang. Behang Hummingbirds van Cole & Son, badkamermeubel van Ellenmarie, spiegels Framed van Muuto, bankje Posea van Bolia, vloerkleed Structures Roundabout van Perletta, bed van Scapa Home, bedlampen Flowerpot van &Tradition, nachtkastjes Tower van Yamazaki, kussens en plaid van Loods 5 Design.

Idee: een open badkamer met besloten douche

Ingetogen boudoirchic met kaptafel Alana van Made en poef Grandma van Bloomingville.

LINKS Voor de inloopdouche in de badkamer zijn Marokkaanse zellige-tegels van Designtegels gebruikt. Bankje Posea van Bolia, handdoek van Hay.

